

Όταν η καλή συνάδελφος, Νίκη Καρακασάνη, με ρώτησε στην εκπομπή της στην SBS, αν η εκλογή του Μάλκολμ Τέρνμπουλ θα έλυσε το πρόβλημα της αρχηγίας για τους Λίμπεραλ, η απάντησή μου ήταν καταφατική εφόσον ο κ. Τέρνμπουλ μπορούσε ν' αυξήσει τη δημοτικότητα του και του Λίμπεραλ Πάρτι, με αντίστοιχη πτώση στη δημοτικότητα του πρωθυπουργού, Κέβιν Ραντ και του Εργατικού Κόμματος. Σύμφωνα με δημοσκοπήση του περασμένου Σαββατοκύριακου σημειώθηκε σημαντική άνοδος στη δημοτικότητα του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης και του Συνασπισμού, συνοδευόμενη με πτώση στη δημοτικότητα του κ. Ραντ και της κυβέρνησής του, ύστερα από μερικές ημέρες μόνο στην αρχηγία του κ. Τέρνμπουλ.

Θα το ξαναγράψω ότι ο κ. Τέρνμπουλ είναι ο πλέον προσοντούχος ηγέτης των Λίμπεραλ μετά τον Μένζις, με γνώσεις, με επιτυχίες στο ενεργητικό του στον ιδιωτικό τομέα, με επιβλητική παρουσία που κάποιον την θεωρούν αλαζονική, μα προπαντός με μοντέρνα άποψη για τα σύγχρονα προβλήματα στην οικονομία, στην κοινω-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μη

νία και το περιβάλλον.

Ο κ. Τέρνμπουλ, όμως, αν και ιδεώδης ηγέτης για τους Λίμπεραλ, θα ωφελήσει πολύ την Εργατική ομοσπονδιακή κυβέρνηση, που με αντίπαλο τον αδύναμο Δρ Μπρένταν Νέλσον απολάμβανε μεγάλα ποσοστά δημοτικότητας,

πρόκληση από τον δυναμικό νέο αντίπαλο.

Να είμαστε σίγουροι ότι ο κ. Ραντ θα μετριάσει τα ταξίδια του στο εξωτερικό και θα μειώσει τις επιτροπές που εξετάζουν τα διάφορα προβλήματα, επειδή θα πρέπει ν' αρχίσει να παίρνει αποφάσεις αν

Καλός για την κυβέρνηση ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ

έστω με μέτρια απόδοση στους πρώτους δέκα μήνες στην εξουσία.

Με την εκλογή του Μάλκολμ Τέρνμπουλ τα ψέματα τελείωσαν για την κυβέρνηση Ραντ, αλλά δεν πρέπει να υποτιμούμε τις ικανότητες του πρωθυπουργού και των συνεργατών του όταν αναγκαστούν να αντιμετωπίσουν την

δεν θέλει να είναι πρωθυπουργός της μιας θητείας.

Δεν μπορεί να αναβάλει επ' άπειρον αποφάσεις ζωτικής σημασίας για τους πολίτες, αφήνοντας τον κ. Τέρνμπουλ να προσφέρει λύσεις έστω από τα έδρανα της αντιπολίτευσης.

Παράδειγμα, η προχθεσινή έγκριση από τη Γερουσία της πρό-

τασης για αύξηση των συντάξεων κατά \$30 την εβδομάδα. Εστω και αν η κυβέρνηση απορρίψει το ψήφισμα της Γερουσίας, οι πολίτες θυμούνται ποιοί προστατεύουν τα συμφέροντά τους.

Όμως, με το σχεδόν παιδικό χαμόγελό του, την ειλικρινή διάθεσή του να βρίσκεται συνεχώς κοντά στους πολίτες και τα οράματά του για το μέλλον, ο κ. Ραντ είναι ένας δημοφιλής ηγέτης που όταν αρχίσει να παίρνει φιλολαϊκές αποφάσεις ασφαλώς θα είναι τρομερός αντίπαλος ακόμη για τον κ. Τέρνμπουλ, που έχει ταυτιστεί με τα σαλόνια της υψηλής κοινωνίας.

Πάντως, η μάχη για τις επόμενες εκλογές έχει ήδη αρχίσει και η σύγκρουση δύο ικανότατων ομοϊδεατών σε διαφορετικά κόμματα θα είναι πολύ ενδιαφέρουσα.

Αν ήμουν τζογαδόρος θα στοιχημάτιζα νίκη του Κέβιν Ραντ με μικρές απώλειες επειδή, συν τοις άλλοις, ο πρωθυπουργός έχει στη γωνιά του τη Τζούλια Γκίλαρντ, ενώ ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ έχει φορτωθεί την Τζούλι Μπίσοπ, μια σκληρή νεοφιλελεύθερη μαθήτρια της σχολής Χάουαρντ που θα τον θυμίζει στο εκλογικό σώμα με αρνητικές συνέπειες.

* Δήμος Μάρικβιλ

Σε ευνοϊκή θέση βρίσκεται ο οδοντίατρος, Δημήτρης Θάνος, να επανεκλεγεί δήμαρχος έστω για έναν χρόνο στο Δήμο Μάρικβιλ μετά τις πρόσφατες εκλογές.

Στο νέο δημοτικό συμβούλιο υπάρχουν πέντε Πράσινοι, τέσσερις Εργατικοί και τρεις ανεξάρτητοι, από τους οποίους οι δύο ψηφίζουν με τους Εργατικούς, με μόνο πραγματικό ανεξάρτητο τον κ. Θάνο.

Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να πούμε ότι πλειοψηφούν οι Εργατικοί με τους ανεξάρτητους συμμάχους τους με έξι ψήφους, αλλά αν ο κ. Θάνος συμμαχήσει με τους πέντε Πράσινους θα υπάρξει ισοψηφία για το αξίωμα του δημάρχου. Οπότε θ' αρχίσουν τα παζάρια και η ψήφος του κ. Θάνου είναι πολύτιμη.

* "Κουκουεδάκι"

Ομολογώ ότι δεν αντέχω πια τις ταμπέλες που μάς προσάπτουν επειδή δεν είμαστε υποζύγια ουδενός. Θα αναφέρω για παράδειγμα μια πρόσκληση από γνωστό και κατά τα άλλα συμπαθή συμπάροικο, που κατέγραψε το τηλεφώνό μου το περασμένο Σάββατο απόγευμα:

"Ξέρω ότι είσαι κουκουεδάκι, αλλά θα ήθελα να παρευρεθείς στο χορό της Νέας Δημοκρατίας σήμερα το βράδι".

Αν ήμουν κουκουεδάκι, ή... κουκουεδάρα, δεν θα με ενοχλούσε ο χαρακτηρισμός, επειδή δεν θεωρώ ντροπή να είσαι κουκουές, νεοδημοκράτης, πασόκος κλπ., εκείνο που δεν ανέχομαι είναι να μού λένε άλλοι τί είμαι.

"Κοινοτικός" επειδή δεν είσαι εχθρός της Κοινότητας, "εξαπτέρυγο" επειδή δεν κηρύττεις πόλεμο εναντίον της Αρχιεπισκοπής, "κουκουές" επειδή δεν είσαι αντικομμουνιστής, ή "δεξιός" επειδή δεν ασπάζεσαι το (αποτυχημένο) σοβιετικό είδος σοσιαλισμού.

Σ' αυτή την παροικία που συρρικνώνεται κάθε ημέρα δεν έχουμε την πολυτέλεια να χωριζόμαστε σε χίλια κομμάτια επειδή ο καθένας μας έχει δική του άποψη και δικά του πιστεύω και θεωρεί εχθρούς όσους διαφωνούν μαζί του.

Εφόσον σαν διαλυμένη παρέλαση φτιάξαμε τόσα μεγάλα έργα, μπορεί κάποιος να φανταστεί τί θα μπορούσαμε να κάνουμε μονιασμένοι, χωρίς Κοινοτικούς και Παπαδικούς, Κουκουέδες, Νεοδημοκράτες ή Πασόκους, Λίμπεραλ, Εργατικούς ή Πράσινους;

Υ.Γ.: Οχι, δεν πήγα στο χορό της Νέας Δημοκρατίας.

* Σημίτης

Με την ελληνική πολιτική δεν ασχολούμαι κυρί-

ως λόγω άγνοιας, γι' αυτό φιλοξενώ στη στήλη Ελλαδίτες δημοσιογράφους, όμως είναι γνωστή ή όχι καλή ιδέα που έχω για τον Κώστα Σημίτη, (τί Χάουαρντ, τί Σημίτης;), έναν νεοφιλελεύθερο με μανδύα πασόκου.

Γι' αυτό αιφνιδιάστηκα όταν διάβασα για ανοίγματα του Γιώργου Παπανδρέου στον Κώστα Σημίτη. Την ώρα που παίρνει τα πάνω του στις δημοσκοπήσεις, τί κάνει ο Γιωργάκης; Φέρνει στο προσκήνιο τον Σημίτη! Συνταγή για εκλογική ήττα δηλαδή, επειδή ο Σημίτης είναι καμμένο χαρτί και οι έλληνες ψηφοφόροι δεν θα ξεχάσουν γρήγορα την αντιλαϊκή οικονομική πολιτική του, την εθνική ντροπή στα Ιμια και τα δουλοπρεπή ευχαριστώ του στους Αμερικανούς, ούτε την παράδοση του Οτσαλάν στους Τούρκους.

Καταλαβαίνω τη λογική του Γιώργου Παπανδρέου που θέλει να κερδίσει τους νεοδημοκράτες θαυμαστές του Σημίτη, αλλά θα πρέπει να υπολογίσει και τους ψηφοφόρους που θα χάσει...

* Ιράκ

Αποχωρώντας από το Ιράκ την περασμένη εβδομάδα, ο στρατηγός Ντέιβιντ Πετρέους φάνηκε λιγότερο αισιόδοξος από τον Ρεπουμπλικανό υποψήφιο Τζον ΜακΚέιν αναφορικά με την κατάσταση των αμερικανικών δυνάμεων στη χώρα». Γράφει ο Patrick Cockburn («The Independent»/«Το ΒΗΜΑ»): «Ο στρατηγός Πετρέους λέει ότι το Ιράκ παραμένει "εύθραυστο", ότι η πρόσφατη πρόοδος που σημειώθηκε στον τομέα της ασφαλείας δεν είναι "τελεσίδικη" και ότι "αυτό δεν είναι το είδος της μάχης που κατακτάς έναν λόγο, υψώνεις τη σημαία και επιστρέφεις νικητής στην πατρίδα... Δεν είναι ένας πόλεμος με ένα απλό σύνθημα".

Όσοσο δεν λαμβάνουν υπόψη ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες τώρα διατηρούν περισσότερες δυνάμεις στο Ιράκ (περίπου 138.000) από ό,τι παλαιότερα. Ακόμη ένα βαρόμετρο της πραγματικής κατάστασης στο Ιράκ είναι η αδυναμία των 4,7 εκατομμυρίων προσφύγων, εσωτερικών και εξωτερικών -το ένα έκτο του πληθυσμού-, να επιστρέψουν στα σπίτια τους».

* Καλόο!

Ήταν δύο ξανθιές και η μία λέει στην άλλη:
- Βλέπεις αυτόν τον άντρα; Είναι εκατομμυριούχος, εγώ τον έκανα!

Κι άλλη λέει:

- Αντε ρε, τι μου λες;!

Κι άλλη λέει:

- Αλήθεια σου λέω, πριν με γνωρίσει ήταν δισεκατομμυριούχος!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

"Κτίριο/κτήριο;" Η ετυμολογηση του ουσιαστικού

κτίριο από το ρήμα κτίζω αποτελεί παράδειγμα παρετυμολογίας, δηλαδή εσφαλμένης ετυμολογικής σύνδεσης μιας λέξης με κάποια άλλη. Αν το κτίριο ήταν παράγωγο του κτίζω, θα έπρεπε να έχει σ, όπως π.χ. το κτίσμα, και να μη λήγει σε -ριο. Το κτήριο προέρχεται είτε από το ευκτήριον (οίκημα) «οίκος προσευχών» είτε από το οικητήριον «κατοικία». Πιο συχνή είναι η απλούστερη (παρετυμολογημένη) γραφή κτήριο και λιγότερο συνηθισμένη η (ορθή ετυμολογικά) κτήριο. Αυτό οφείλεται και στο γεγονός ότι από άποψη σημασίας το κτήριο μπορεί να ενταχθεί στην οικογένεια λέξεων του κτίζω (κτίσμο, κτίσμα, κτίστης/χτίστης, κτιστός/χτιστός). Παράγωγο επίθετο: κτιριακός, π.χ. κτιριακές εγκαταστάσεις.

* ΣΤΑΘΗΣ Σ.

Και γιατί μόνον Σλαβομακεδόνες και όχι και Αλβανομακεδόνες; Δεν έχουν ψυχή οι υπόλοιποι πλην Σλαβομακεδόνων κάτοικοι της FYROM; στο πηγάδι ούρησαν; ή τους έκανε κανείς το «εθνικό φανταστικό», σουρωτήρι; Δεν είναι σωστά πράγματα αυτά και ουδόλως «αυτοπροσδιοριστικά»...

***Τι ακριβώς συζητά η κ. Μπακογιάννη με τον κ. Νίμιτς; Το θέμα του ονόματος ή και το «υποπακέτο» που αίφνης παρουσίασε ο Αμερικανός και το οποίο περιέχει θέμα «μακεδονικής εθνότητας και γλώσσας». Αλλά για αυτό το τελευταίο δεν είχε εντολή ο κ. Νίμιτς. Συνεπώς, εγείρεται απορία: γιατί το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών «παρέλαβε» αυτό το «υποπακέτο» από τον κ. Νίμιτς αντί ευθέως να ανακοινώσει ότι δεν έχει εντολή για τέτοιο θέμα ο διαπραγματευτής, και συνεπώς να μην το παραλάβει.

Τι συμβαίνει; έχει δύο γραμμές η Αθήνα για το πρόβλημα με τη FYROM; τελεί εν συγχύσει; ή έχει προχωρήσει σε νέα στρατηγική (;), χωρίς να έχει ενημερώσει τα άλλα κόμματα και βεβαίως τον ελληνικό λαό;

